

СУСІДОВІ НА ЗНАК ПОВАГИ

Завжди були ми козаками,
Водитись з шляхтою не слід,
Та гордимось, бо поряд з нами,
Живе заслужений сусід.

Колись з ним разом працювали,
Умілець, скромний, працелюб,
Не чув, як жити поряд стали,
Зробив лихе він хоч кому б.

Простий, для всіх лише Петрович,
Спішить до Києва й назад,
У вишиванці кольоровій,
Чи в галстуці, як на парад.

В останні роки він борідку
Професорську собі завів,
Нема відпустки навіть влітку,
І часу брак для зайвих слів.

Живе наукою до ночі,
Але ж і медом пригощав!
Допитливі та добрі очі
До всіх людей і різних справ.

Така живе між нас людина,

Відзнака ось його знайшла,
Нехай Тищенко Володимир
Знов робить праведні діла.

Здоровим будь та довголітнім,
Нові звання ще заслужи,
Ідеї хай прийдуть новітні
Тобі для нових творчих жнив.

Дата написання вірша: 2021-09-16